

مشخصه‌یابی ساختاری پودر نانو کامپوزیت زمینه پلیمری PTFE/Al₂O₃ تولید شده به روش آسیاب کاری گلوله‌ای پرانرژی

فرید نعیمی^{۱*}، مهدی هدایتی^۲

۱- مریبی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد لنجان، گروه مهندسی مواد، اصفهان، ایران

۲- مریبی، دانشگاه صنعتی اصفهان، دانشکده مهندسی مواد، اصفهان، ایران

*Naeimi@iauLn.ac.ir

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۱۰/۱۹، تاریخ پذیرش: ۹۰/۱۲/۲)

چکیده

در این پژوهش، پودر نانو کامپوزیت زمینه پلیمری پلی ترافلوئورواتیلن-آلومینا (PTFE/Al₂O₃) به روش آسیاب کاری گلوله‌ای پرانرژی در دمای محیط ساخته شد. مورفولوژی و ساختار کریستالی و ملکولی ذرات نانو کامپوزیت نهایی توسط میکروسکوپ الکترونی رویشی (SEM)، طیف‌سنجی تفکیک انرژی (EDS)، تفرق اشعه X (XRD) و اسپکتروفوتومتر مادون قرمز با تبدیل فوریه (FTIR) مورد ارزیابی قرار گرفتند. نتایج ارزیابی‌ها نشان دادند که با آسیاب کاری تا مدت ۲۰ ساعت، نانوذرات Al₂O₃ به طور مناسب از حالت آگلومره خارج شده و به صورت همگن درون ذرات پلیمر توزیع شده‌اند. همچنین مشاهده شد که فرایند آسیاب کاری گلوله‌ای سبب تخریب جزئی در ساختار کریستالی PTFE شده و در نتیجه اندازه واحدهای کریستالی را تا حدودی کاهش می‌دهند. بر طبق نتایج حاصل از FTIR، پس از ۲۰ ساعت آسیاب کاری، تغییری در ساختار ملکولی PTFE که حاکی از تخریب آن باشد مشاهده نشد.

واژه‌های کلیدی:

نانو کامپوزیت زمینه پلیمری، پلی ترافلوئورواتیلن، نانوذرات آلومینا، آسیاب کاری گلوله‌ای

۱- مقدمه

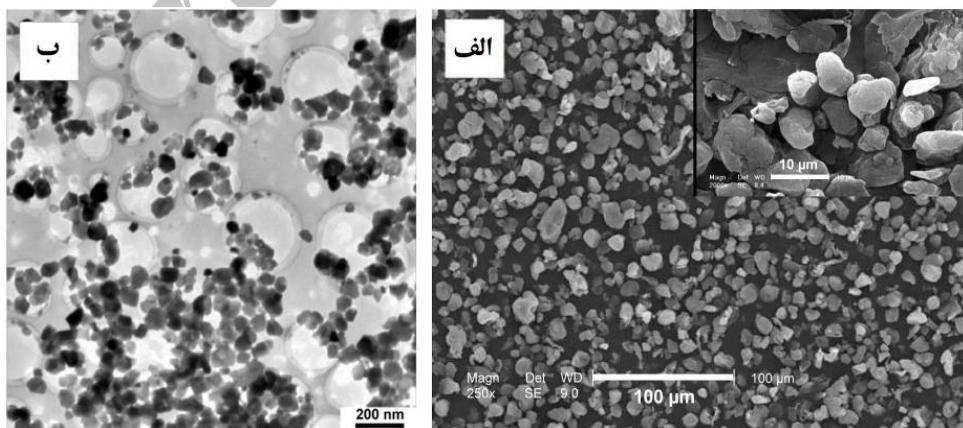
کربن-فلوئور و نیز پوشش کامل اتم‌های کربن زنجیره توسط اتم‌های فلوئور باعث شده است که PTFE یکی از مقاوم‌ترین مواد در برابر تخریب‌های شیمیایی باشد به طوریکه کمتر حالی یافت می‌شود که بتواند خواص PTFE را تغییر دهد [۱-۲]. با این وجود، علیرغم ضریب اصطکاک بسیار پایین تفلون، این ماده دارای نرخ سایش نسبتاً بالایی است که سبب شده است استفاده از آن در بسیاری از کاربردهای تریبو‌لوژیکی با محدودیت‌هایی

پلی ترافلوئورواتیلن (PTFE^۱) که به تفلون نیز مشهور است، از جمله پلیمرهای مهندسی با قابلیت کار در دماهای بالاست. این پلیمر به دلیل ساختار ملکولی ویژه، از خواص مکانیکی و شیمیایی منحصر‌فردی در بین سایر پلیمرها برخوردار است. بیشترین شهرت تفلون به دلیل ضریب اصطکاک بسیار پایین آن است (۰/۲ < μ) که سبب شده است از این ماده به عنوان یک روانکار جامد استفاده شود. به علاوه، پیوند بسیار قوی

Shaw و Gowler برای اولین بار امکان کاربرد فرآیند آسیاب کاری را برای تولید کامپوزیت‌های زمینه پلیمری بررسی کردند. آن‌ها کامپوزیت پلی‌پروپیلن-SiC را به روش آسیاب کاری مکانیکی در دمای محیط تولید کردند و در گزارشات خود، اندازهٔ متوسط $30\text{ }\mu\text{m}$ را برای ذرات SiC کامپوزیت ثانویه و اندازهٔ متوسط 380 nm را برای ذرات SiC پس از آسیاب کاری به مدت ۱۹ ساعت اعلام کردند [۵]. پس از آن، محققین دیگر این روش را برای ساخت سیستم‌های کامپوزیتی پلیمر-فلز [۶] و پلیمر-سرامیک [۷] توسعه دادند. Giri و همکارانش [۸]، اولین محققانی بودند که نانوکامپوزیت PE/Fe را به روش آسیاب کاری گلوله‌ای در دمای برودتی ساختند. Zhu و همکارانش نیز از این روش برای ساخت نانوکامپوزیت‌های ABS/Fe [۹] PET/SiO₂ [۱۰] و Polyaniline/Fe [۱۱] استفاده کردند.

در تحقیق حاضر، به منظور رفع مشکلات مطرح شده در روش‌های مرسوم ساخت نانوکامپوزیت‌های پلیمری و نیز دستیابی به یک توزیع همگن از نانوذرات در ذرات پلیمر زمینه، امکان تولید پودر نانوکامپوزیت PTFE/Al₂O₃ به روش آلیاژسازی مکانیکی مورد بررسی قرار می‌گیرد. بدین منظور از یک آسیاب گلوله‌ای سیاره‌ای پرانرژی استفاده شد.

مواجه شود [۲-۳]. یکی از راه‌های بهبود مقاومت سایشی و مکانیکی PTFE، اضافه کردن ذرات یا الیاف یک فاز سخت سرامیکی یا فلزی به آن و تشکیل یک کامپوزیت است. در سال‌های اخیر روش‌های فرآوری و ساخت مواد چنان توسعه پیدا کرده‌اند که ورود به فضای نانومتری را امکان پذیر ساخته‌اند. انتقال از مقیاس میکرومتری به نانومتری، تغییرات قابل توجهی را در خواص فیزیکی و مکانیکی مواد به وجود می‌آورد. تا کنون از نانوذرات مختلفی (نظیر ZrO₂, Al₂O₃, SiC, ZnO و ...) برای بهبود رفتار سایشی و سایر خواص PTFE استفاده شده است. با این حال، به دلیل دمای ذوب نسبتاً بالای تفلون (حدود 330°C) و رفتار ذوبی پیچیده آن و نیز مقاومت بسیار بالای تفلون در برابر تقریباً کلیهٔ حالات، ساخت نانوکامپوزیت‌های آن از روش‌های مرسوم ذوبی و انحلالی امکان پذیر نیست. برای فائق آمدن بر این محدودیت‌ها، یک راه حل استفاده از روش‌ها فرآوری در حالت جامد است که علاوه بر رفع مشکلات ذکر شده دارای سهولت و انعطاف‌پذیری در تولید است [۴]. از مهمترین و کارآمدترین روش‌های فرآوری در حالت جامد، روش آلیاژسازی مکانیکی (MA) است. در این روش مخلوطی از پودر مواد اولیه با نسبت مورد نظر در داخل یک آسیاب ریخته شده و بسته به شرایط آزمایش و نیز خواص و ریزساختار مطلوب برای چندین ساعت آسیاب می‌شوند. در سال ۱۹۸۸

شکل (۱): تصویر میکروسکوپی الکترونی روبشی (SEM) و عبوری (TEM) به ترتیب از: (الف) ذرات پودر PTFE، (ب) نانوذرات آلومینای آلفا مورد استفاده در این پژوهش

۳-۲- ارزیابی‌ها

مورفولوژی ذرات کامپوزیت PTFE/Al₂O₃ حاصل از آسیاب کاری به مدت ۲۰ ساعت، توسط میکروسکوپ الکترونی رو بشی (SEM, Philips, XL30) مورد ارزیابی قرار گرفت. بدین منظور ذرات پودر با لایه‌ای بسیار نازک از طلا پوشش داده شدند. بررسی مورفولوژی نانوذرات آلومینای توسط میکروسکوپ الکترونی عبوری (LEO-912AB 100 KV) انجام گرفت. برای تهیه نمونه‌های TEM، پس از پخش کردن کامل نانوذرات آلومینای در اتانول توسط عملیات آتراسونیک، یک قطره از محلول کلوئیدی نانوآلومینا بر روی شبکه توری با مش ۲۰۰ قرار گرفت و سپس اجازه داده شد تا حلال در دمای اتاق تبخیر گردد و نانوذرات آلومینا بر روی شبکه توری باقی بماند. اتصال نانوذرات آلومینا به ذرات پلیمر زمینه و تشکیل ذرات نانو کامپوزیتی توسط طیف‌سنجدی تفکیک انرژی (EDS) بررسی گردید.

به منظور مطالعه ساختار کریستالی PTFE و نانو کامپوزیت PTFE/Al₂O₃ و تاثیر فرایند آسیاب کاری بر آن، از پودر PTFE خالص و نیز PTFE/nano-Al₂O₃ آسیاب کاری شده به مدت زمان‌های ۲ و ۲۰ ساعت الگوهای XRD تهیه شد. بدین منظور از دستگاه تفرقه‌سنج Philips X'PERT MPD بآشوعی Cu K_a و در محدوده‌ی زاویه‌ای (20) بین ۱۰ تا ۱۲۰° و نرخ اسکن ۰/۰۵ درجه بر ثانیه استفاده گردید.

جهت تعیین تخریب احتمالی ساختار به وسیله‌ی افزایش‌های ناگهانی دما در حین برخورد گلوله‌ها، از اسپکتروفوتومتر مادون قرمز با تبدیل فوریه (Jasco FTIR 680 Plus) بهره گرفته شد و پیوندهای ملکولی مورد ارزیابی قرار گرفت. بدین منظور از پودر PTFE خالص و نیز نمونه‌ی کامپوزیتی آسیاب شده برای مدت ۲۰ ساعت، طیف‌نگاری FTIR در محدوده‌ی عدد موجی ۴۰۰ تا ۴۰۰۰ [cm^{-۱}] به عمل آمد. برای نمونه‌سازی از پودر KBr استفاده شد.

۲- مواد و روش تحقیق

۱- مواد مورد استفاده

در این پژوهش، از پودر PTFE (Sاخت شرکت Aldrich) با متوسط اندازه ذرات ۱۲ μm و نانوذرات آلومینای (Sاخت شرکت Neutrino) با اندازه ذرات ۸۰ nm و مساحت سطح ویژه ۱۰ m^۲/g به ترتیب به عنوان ماده زمینه و فاز تقویت کننده نانو کامپوزیت استفاده شد. قبل از آسیاب کاری، مواد اولیه در یک آون در دمای ۱۱۰ °C و به مدت ۸ ساعت قرار گرفته و خشک شدند. در شکل ۱ (الف و ب)، به ترتیب تصاویر میکروسکوپی الکترونی رو بشی (SEM) و عبوری (TEM) از مورفولوژی ذرات PTFE و نانوذرات آلومینای مورد استفاده نشان داده شده است.

۲- فرایند آسیاب کاری و ساخت نانو کامپوزیت

ابتدا مقدار ۲۵ گرم از مخلوطی از پودرهای PTFE و ۱۰ درصد وزنی نانوذرات آلومینا در یک مخلوط کن دستی آزمایشگاهی ریخته شد تا پس از ۱۰ دقیقه، یک مخلوط فیزیکی نسبتاً همگن از آن‌ها بດست آید. سپس مخلوط بدانه درون محفظه‌ی آسیاب گلوله‌ای سیاره‌ای (Retsch PM100) و در دمای محیط تا ۲۰ ساعت تحت آسیاب کاری قرار گرفتند. شرایط کامل فرایند آسیاب کاری انجام شده در جدول (۱) آورده شده است. در این حین، در مدت زمان‌هایی مشخص، عملیات متوقف شده و مقداری بسیار کم از ماده برای بعضی از ارزیابی‌های مورد نظر خارج می‌گردید.

جدول (۱): شرایط فرایند آسیاب کاری در این پژوهش.

قطر گلوله‌ها (mm)	تعداد گلوله‌ها
۲۰	
۸	
~۸:۱	(BPR) نسبت وزنی گلوله به پودر
۲۲۰	(rpm) سرعت چرخش محفظ
فولاد کروم سخت شده	جنس گلوله‌ها
فولاد زنگنزن	جنس محفظه
دما	
آرگون	اتمسفر محفظه

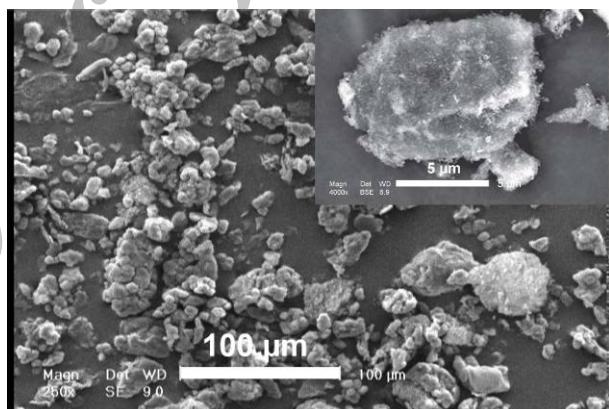
در هنگام بر خورد گلوله‌ها به یکدیگر و نیز به دیواره به دلیل انرژی اعمالی بسیار بالا، دما به صورت موضعی و آنی افزایش زیادی می‌باید که فراتر از دمای تبدیل شیشه‌ای PTFE خواهد بود. در این دمای زنجیره‌های پلیمری به اندازه‌ی کافی قابلیت تحرک خواهند داشت و پلیمر بسیار انعطاف پذیر است. ذرات پلیمر در حین آسیاب کاری ورقه‌ای و تخت شده و اندازه‌ی آن‌ها افزایش قابل ملاحظه‌ای پیدا کرده‌اند. این مرحله که مختص آسیاب کاری در دمای محیط است، در تحقیقات محققین دیگر نیز دیده می‌شود [۱۲-۱۳].

مقایسه شکل‌های ۳ - الف و ۳ - ب، نشان می‌دهد که ذرات پلیمر بعد از ۲۰ ساعت آسیاب کاری نسبت به ۲ ساعت آسیاب-کاری، بسیار ریزتر و یکنواخت‌تر هستند و ذرات ورقه‌ای و کشیده، کمتر دیده می‌شود. ذرات برگی شکل و کشیده شده پلیمر توسط ضربات مکرر و سخت گلوله‌ها به تکه‌های کوچکتر تبدیل شده‌اند. با قرار گیری ذرات آلومینا درون ذرات ورقه‌ای پلیمر، در حقیقت مناطق تمرکز تنش در آن‌ها ایجاد شده و روند خرد شدن آن‌ها را تسريع می‌کنند. در شکل ۳ - الف، آگلومره‌هایی از نانوذرات آلومینا دیده می‌شوند (نقاط سفید رنگ) که نشان می‌دهد پس از ۲ ساعت آسیاب کاری، نانوذرات هنوز به‌طور کامل از حالت آگلومره خارج نشده و به طور یکنواخت درون ذرات پلیمر قرار نگرفته‌اند. آنالیز EDS (تصاویر ۳-ج و ۳-د) از ذرات کامپوزیت نشان دهنده حضور نانوذرات آلومینا در ذرات PTFE زمینه است. آنالیز EDS از میدان دید بالایی گرفته شده است به‌طوریکه در برگیرنده تعداد زیادی از ذرات کامپوزیت در هر دو شکل ۳ - الف و ۳ - ب است. تفاوت در شدت پیک‌های مربوط به PTFE در تصاویر EDS، حاکی از این مطلب است که ذرات PTFE پس از ۲ ساعت آسیاب کاری کاملاً توسط نانوذرات آلومینا پوشش نیافته‌اند. در شکل ۴ (الف و ب) که تصاویر SEM حاصل از الکترون‌های PTFE/nano-Al₂O₃ (BSE) از ذرات کامپوزیت آسیاب شده به مدت زمان‌های به ترتیب ۱۵ و ۲۰ ساعت است، نشان داده شده است.

۳- نتایج و بحث

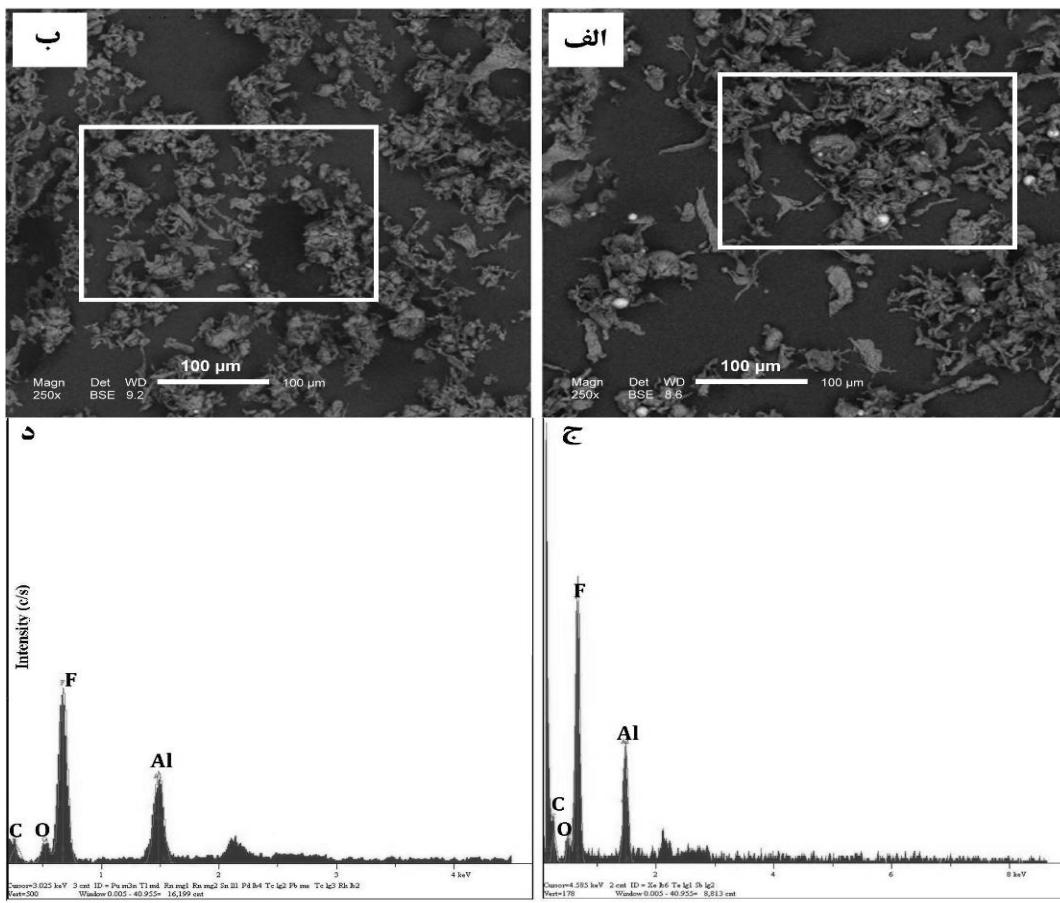
۳-۱- ارزیابی‌های ریزساختاری

شکل (۲)، تصویر SEM از مورفولوژی مخلوط PTFE و ۱۰ درصد وزنی نانوذرات آلومینای حاصل از مخلوط کن دستی (قبل از آسیاب کاری) را نشان می‌دهد. به دلیل انرژی بسیار پایین اعمالی از طرف چنین میکسری به ذرات پودر، تغییر قابل توجهی در شکل ذرات PTFE ایجاد نشده است، ولی به وضوح دیده می‌شود که ذرات عمدتاً به یکدیگر کلوخه شده‌اند و نانوذرات آلومینا توزیع یکنواختی ندارد به طوریکه اطراف برخی از ذرات PTFE کاملاً پوشیده از نانوذرات است. نمونه‌ای از چنین ذراتی در بزرگنمایی بالاتر توسط الکترون‌های برگشتی (دیکتور BSE) در شکل (۲) نشان داده شده است.

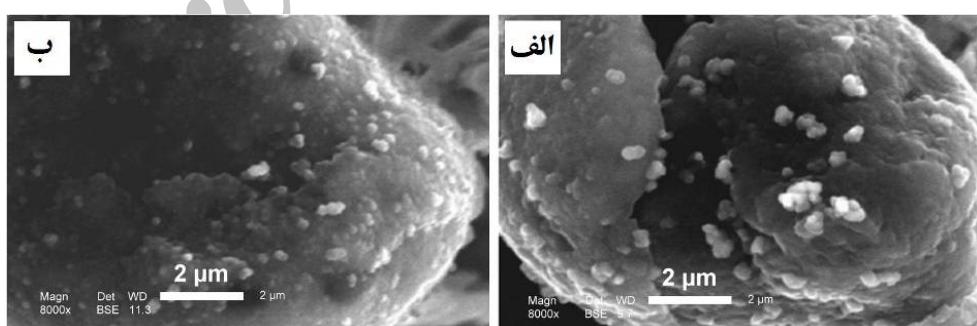

شکل (۲): تصاویر SEM از مورفولوژی عمومی مخلوط PTFE و نانوذرات آلومینا پس از ۱۰ دقیقه مخلوط کردن در یک میکسر آزمایشگاهی

نانوذرات در این حالت دارای چسبندگی مناسب به ذرات پلیمر زمینه نیستند و بدین لحاظ نمی‌توان آن را به عنوان یک پودر نانو کامپوزیت در نظر گرفت. در شکل ۳ (الف و ب)، تصاویر SEM (دیکتور BSE) از مورفولوژی عمومی ذرات پودر PTFE/nano-Al₂O₃ آسیاب شده به مدت زمان‌های به ترتیب، ۲ و ۲۰ ساعت نشان داده شده است. با مقایسه این شکل با شکل ۱ - الف و ۲، دیده می‌شود که مورفولوژی و اندازه‌ی ذرات PTFE پس از ۲ ساعت آسیاب کاری به طور قابل توجهی تغییر کرده‌اند، به‌طوریکه مورفولوژی ذرات پلیمر به شکل ورقه‌ای و کشیده تغییر یافته‌اند. در حقیقت در حین فرایند آسیاب کاری و

شکل (۳): (الف و ب) تصاویر SEM از مورفولوژی ذرات کامپوزیت آسیاب کاری شده به مدت زمان‌های به ترتیب ۲ و ۲۰ ساعت، (ج و د) نتایج EDS از حضور نانوذرات آلومینا در ذرات پلیمر زمینه.

شکل (۴): تصاویر SEM (دستکنور BSE) از یک ذره کامپوزیت (الف) ۱۵ ساعت (ب) ۲۰ ساعت آسیاب کاری به مدت: (الف) ۱۵ ساعت (ب) ۲۰ ساعت همانطور که در این شکل به وضوح دیده می‌شود، ذرات آلومینا بر روی ذرات پلیمر زمینه قرار گرفته‌اند. با این حال، میزان آگلومراسیون نانوذرات پس از ۲۰ ساعت آسیاب کاری (شکل ۴ - ب) به طور قابل ملاحظه‌ای کمتر از ۱۵

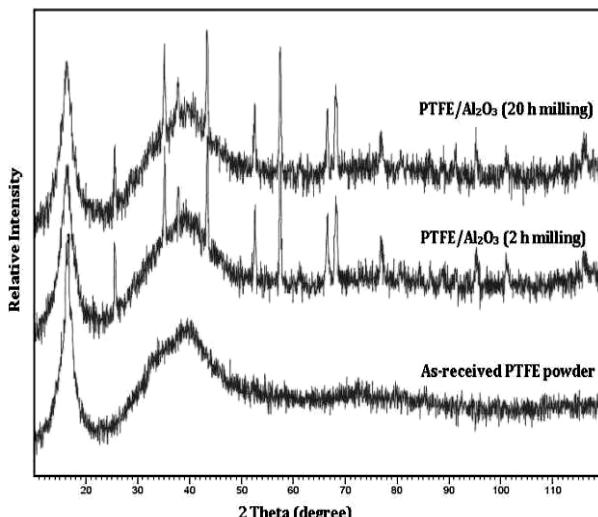
۳-۳- ارزیابی طیف‌نگاری FTIR

شکل (۶)، طیف‌های FTIR پودر PTFE اولیه (قبل از آسیاب کاری) و PTFE/Al₂O₃ بعد از ۲۰ ساعت آسیاب با مقایسه‌ی این دو طیف، حضور ترکیبات ناشی از تخریب حرارتی آشکار نمی‌گردد و نیز تفاوت محسوسی بین آن‌ها مشاهده نمی‌شود. در حین فرایند آسیاب کاری گلوله‌ای، در حین ضربات گلوله‌ها، دما به صورت موضعی افزایش چشمگیری می‌باشد. اما به نظر می‌رسد با توجه به شرایط انجام فرایند، این دماها به اندازه‌ای نیستند که بتوانند منجر به تخریب پیوندهای بسیار مستحکم C-F در تفلون شوند.

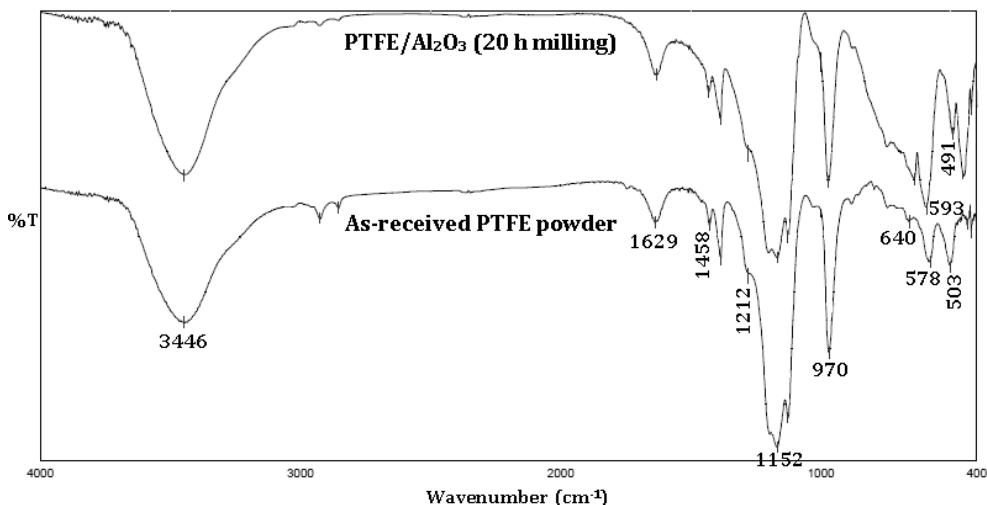
در طیف‌های FTIR شکل ۶، پیک‌های مشخصه در فرکانس‌های ۵۰۳ و [cm⁻¹] ۶۴۰ مربوط به ارتعاشات خمی C-F [۱] و پیک مشخصه در عدد موجی [cm⁻¹] ۵۷۸، مربوط به ارتعاشات خمی C-F-C در گروه‌های CF₂ می‌باشند [۱۶]. پیک‌های مشخصه α-Al₂O₃ در عدددهای موجی [cm⁻¹] ۴۹۱ و ۵۷۸ [cm⁻¹] و ۵۹۰ و ۶۳۹ قرار دارند [۱۷]. لذا به نظر می‌رسد پیک [cm⁻¹] ۵۹۳ در طیف PTFE خالص، به عدد موجی [cm⁻¹] ۱۱۵۲ مربوط به نانو‌کامپوزیت PTFE/nano-Al₂O₃ شیفت پیدا کرده است. پیک‌های مشخصه در عدددهای موجی [cm⁻¹] ۱۱۵۲ [۱۶] و [cm^{-۱}] ۱۴۶۰ [۱۶]، به ارتعاشات کششی متقابران پیوند C-F مربوط می‌شوند. پیک نشان داده شده در [cm^{-۱}] ۱۲۱۲ نیز نشان دهنده ارتعاشات کششی نامتقابران پیوند C-F است [۱۸]. پیک‌های مشخص شده در فرکانس‌های ۳۴۴۶ [cm^{-۱}] نیز به ترتیب مرتبط با ارتعاشات خمی و کششی گروه هیدروکسیل (O-H) موجود در سطح ذرات Al₂O₃ و PTFE می‌باشد.

۲-۲- بررسی ساختار کریستالی

الگوهای XRD پودر اولیه PTFE و نیز پودرهای آسیاب کاری شده PTFE/Al₂O₃ در زمان‌های ۲ و ۲۰ ساعت در شکل (۵) نشان داده شده‌اند. الگوی PTFE خالص نشان می‌دهد که این ماده، نیمه کریستالی است. PTFE در دمای اتفاق (۱۹-۳۰°C) دارای ساختار کریستالی هگزاگونال است [۱۴-۲۱]. در الگوهای مربوط به نمونه‌های کامپوزیتی دیده می‌شود که با افزایش زمان آسیاب کاری، عرض پیک تبلور (20~17°) افزایش یافته است که این نشان دهنده ریزتر شدن واحدهای بلوری تفلون که در نتیجه تخریب آنها در حین آسیاب کاری است می‌باشد. در یک تحقیق قبلی، هدایتی و همکاران [۱۵] نشان دادند که فرایند آسیاب کاری باعث تخریب ساختار کریستالی و در نتیجه کاهش نظم بلوری پلیمر PEEK می‌شود به طوریکه در همان ساعت‌های اولیه آسیاب کاری، ساختار کریستالی کاملاً آمورف می‌گردد. محققین دیگر نیز نتایج مشابهی را گزارش کردند [۱۲-۱۳]. در اینجا به نظر می‌رسد، فرایند آسیاب کاری تخریب قابل توجهی در ساختار کریستالی PTFE ایجاد نمی‌کند.

شکل (۵): الگوهای XRD از پودر PTFE اولیه و پودرهای آسیاب شده به مدت ۲ و ۲۰ ساعت PTFE/nano-Al₂O₃

شکل (۶): طیف‌های FTIR پودر PTFE اولیه و کامپوزیت آسیاب شده به مدت ۲۰ ساعت

۳- نتیجه‌گیری

- نتایج این پژوهش نشان دادند که روش آسیاب کاری گلوله‌ای سیاره‌ای یک روش موفق در ساخت نانو کامپوزیت PTFE/Al₂O₃ است نتایج بدست آمده از بررسی‌های ریزساختار نشان دادند که پس از ۲۰ ساعت آسیاب کاری، نانوذرات آلومینا به طور نسبتاً همگن به درون ذرات پلیمر نفوذ داده شده‌اند. نتایج پراش پرتو ایکس نشان داد که آسیاب کاری گلوله‌ای باعث تخریب چندانی در ساختار کریستالی PTFE نمی‌شود. در طیف‌نگاری FTIR نیز هیچ گونه تخریب ملکولی در ساختار پلیمر پس از ۲۰ ساعت آسیاب کاری مشاهده نشد.
- ۴- تشرک و قدردانی**
- نویسنده‌گان برخود لازم می‌دانند که از حمایت مالی حوزه معاونت پژوهش و فناوری دانشگاه آزاد اسلامی واحد لنجان از این کار تحقیقاتی و تهیه این مقاله، تشرک و قدردانی به عمل آورند.
- ۵- مراجع**
- [1] J. R. Fried, *Polymer Data Handbook*. p. 466-470, Oxford University Press, Inc., 1999.

- Nanocomposite", Powder Technology, Vol. 207, pp. 296-303, 2011.
- [16] C. Y. Liangt, S. Krimm, "Infrared Spectra of High Polymers. III. Polytetrafluoroethylene and Polychlorotrifluoroethylene", The Journal of Chemical Physics, Vol. 25, pp. 563-571, 1956.
- [17] C.H. Shek, J.K.L. Lai, T.S. Gu and G.M. Lin, "Transformation Evolution and Infrared Absorption Spectra of Amorphous and Crystalline Nano-Al₂O₃ powders", Nano-Structured Materials, Vol. 8, pp. 605-610, 1997.
- [18] Yan Fengyuan, Xue Qunji, "IR study of the Interaction Between Graphite and PTFE During Mixing Process", Chinese Science Bulletin, Vol. 42, pp. 1164-1168, 1997.
- [11] Y. G. Zhu, Z. Q. Li, J. J. Gu, D. Zhang, T. Tanimoto, "Polyaniline/Iron Nanocomposites Prepared by Cryomilling", Journal of Polymer Science: Part B: Polymer Physics, Vol. 44, pp. 3157-3164, 2006.
- [12] Bai, C., Spontak, R.J., Koch, C.C., Saw, C.K., Balik, C.M., "Structural Changes in Poly (Ethylene Terephthalate) Induced by Mechanical Milling", Polymer, Vol. 41, pp. 7147-7157, 2000.
- [13] Y. G. Zhu, Z. Q. Li, J. J. Gu, D. Zhang, T. Tanimoto, "Structural Changes in Poly (Ethylene Terephthalate) Induced by Cryomilling and Ambimilling", Journal of Polymer Science: Part B: Polymer Physics, Vol. 44, pp. 986-993, 2006.
- [14] E. N. Brown, D. M. Dattelbaum, "The Role of Crystalline Phase on Fracture and Microstructure Evolution of Polytetrafluoroethylene (PTFE)", Polymer, Vol. 46, pp. 3056-3068, 2005.
- [15] M. Hedayati, M. Salehi, R. Bagheri, M. Panjepour, A. Maghzian, "Ball Milling Preparation and Characterization of Poly (Ether Ether Ketone)/Surface Modified Silica

۶- پی‌نوشت

1- Polytetrafluoroethylene